

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

10. Homo verè miser.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Aeternitatis Prodromi Caput I.

35

Ecclesia
imitatur
Aquilam.

pulverem alarum volatu collectum, excutit in oculos cervi, cornibus media insidens, & pennis ora verberans, donec præcipitet in rupes. Sic Ecclesia hominem in vetita ruentem, mediâ quasi viâ adoritur, sternitque ferali cor pulvere. Idem sacerdos facit, cum ad exequiarum epilogum, cadaveri jam intra suum conditorium reposito, ter glebam injiciens. *Memento*, inquit, *homo, quia pulvis es, & in pulverem revertêris*. Hæc non jacenti jam & mortuo, sed vivis, & etiamnum circumstantibus, opportunè & suo loco occinit.

Grues in
excubias
lapillum
pede susti-
nent.

Sapuit in hoc & Philippus Macedo, qui quotidiano illo carmine monitus, *Philippe homo es*, moderatorem se gessit.

Poma Go-
morihæa
cum fran-
guntur in
pulverem
fauiscunt.

Sed & grues hoc nos doceant. Hæc quæ nocturnis temporibus excubias habent, lapillum pede sustinent, qui lassatis somno decedens, indiligentiam sono coarguat. Eadem, cum Pontum transvolant, arenam ferunt gutture. Mortales vanitatis arguat sepulchrale saxum, & arena quâ conteguntur. Vitulus ab Hebræis adoratus, aureus quidem fuit, sed in pulverem redactus: Statua Nabuchodonosori visâ, terribilis fuit, sed ictu lapilli contrita: Poma Gomorihæa pulchra quidem sunt, sed cum franguntur, in vanum pulverem fastiscunt: formam & opes ostentat fastuosus homo, dum hæc omnia in cineres rediguntur. Hoc humanæ pompæ principium, hic finis. Ergo age quod agendum est, instat Aeternitas.

§. 10. Homo verè miser.

Plin. proe-
mio in lib. 7.
Hist. nat.
Natura
meliorne
homini
mater, an
tristior no-
verca fue-
rit?

Non est satis æstimare, Natura meliorne homini mater, an tristior noverca fuerit. Ante omnia unum animantium cunctorum, alienis velat opibus: ceteris variè tegumenta tribuit, testas, cortices, coria, spinas, villos, setas, pilos, plumam, pennas, squamas, vellera. Truncos etiam arborisquæ cortice, interdum gemino, à frigorebus & calore tutata est. Hominem tantum nudum, & in nudâ humo, natali die abijcit ad vagitus statim & ploratum, nullumque tor animalium aliud ad lacrymas, & has protinus vitæ principio. Ab hoc lucis rudimento, vincula excipiunt, & omnium membrorum nexus: itaque natus, manibus pedibusque devinctus jacet, fletus animal ceteris imperaturum, & à suppliciis vitam auspiciat, unam tantum ob culpam, quia natum est. Heu dementiam ab his initiis existimantium ad superbiam se genitos! Prima robotis spes, primumque temporis munus quadrupedi similem facit. Quando homini incessus? quando vox? quando firmum cibus os? quamdiu palpitans vertex, summa inter cuncta animalia imbecillitatis indicium? Iam morbi tot, atque medicinæ tot contra mala excogitata, & hæc quoque subinde novitatibus victæ. Videmus animalium cetera, mox naturam suam sentire, alia nare, alia ire, alia volare, alia serpere: hominem sine doctrinâ nihil scire, non fari, non ingredi, non vefci, breviterque non aliud naturæ sponte, quam flere. Vni animalium luctus est datus, uni luxuria, uni ambitio, uni avaritia, uni superstitio, uni immensa vivendi cupido. Nulli vita fragilior, nulli rerum omnium libido major, nulli pavor confusior, nulli rabies acrior. Denique cetera animantia in suo genere probè degunt: congregari cernimus, & stare contra dissimilia. Leonum feritas inter se non dimicat: serpentum morsus non petit serpentes: ne maris quidem belluæ ac pisces, nisi in diversâ genera, sæviunt. Homini plurima ex homine sunt mala.

§. 11. Quid igitur est homo?

Arist.
Trifon.
Plauto.
Sophoc.
Pindaro.

Si pifcas gentes audiamus, Homo est Fortunæ lusus, Inconstantiæ imago, Corruptionis speculum, Temporis spoliū, Mortis mancipiū, versatile Sepulchrum, fragile Simulachrum, tenuis Umbra, Umbræ

A somnium, Spirans cadaver, Vivamors, Pila quâ ludit Deus.

Si Senecam interroges, *Quid est homo?* respondebit. Imbecillum corpus & fragile, nudum, suapte naturâ inerme, alienæ opis indigens, ad omnem fortunæ contumeliam projectum, cuiuslibet pabulum, cuiuslibet victima, &c.

Si sacros scriptores interrogemus, Homo est esca vermium, fæcus stercoreum, calamitatis ludibrium, imbecillitatis exemplum; est nuntius præcurrens, navis pertransiens, avis transvolans, fumus evanescens, gracilis spuma, invidiæ trutina, stilla situla, momentum statera, gutta roris antelucani, hospes unius diei, est flos, fœnum, universa vanitas, pulvis & cinis, inane & nihilum.

Interim nos miselli nomenclaturas ingentes teximus speciosissimorum titulorum: grandia nomina operose ambimus, & sine omni aurium vulnere audimus Magnifici, Perillustres, Felices, Pii, Potentissimi, Augustissimi, Invictissimi, Optimi, Maximi. Quid restat, nisi ut Saporem Persarum Regem imitemur, qui epistolam, quam ad Constantinum Imperatorem dedit, sic exorsus est: *Rex Regum Sapor, particeps siderum, frater Solis & Lunæ, Constantino fratri meo salutem plurimâ.* Aut si malumus, nomina trahamus ab rege Bisnageni, qui salutabatur, Sponsus bonæ Sortis, Magnarum provinciarum Deus, Regum potentissimorum Rex, omnium equitatum Dominus, Magister & doctor loqui necessitium, triumphator Imperatorum Imperator, omnium, quæ videt, Conquistor, conquistorum Conservator; quem octo mundi partes metunt, Eques cui cæmo par, & fortissimorum quorumque Debellator, elephantorum Venator, Dominus Orientis, Austri, Septemtrionis, Occidentis & maris. Hæc Perrus Jarricus percerfer. Nunquid titulorum satis? Si lubet, addamus elogiorum seriem, quam Soldanus in litteris præmisit hunc in modum: *Salmander omnipotens ante Carthaginē, Dominus Jordanis, Dominus Orientis, Dominus Bethlehem, Dominus paradisi, Præfectus inferni, maximus Imperator Constantinopoleos, Dominus aridæ ficus, Dominus quæ Sol & Luna meant, Protector primi sacerdotis Joannis, Imperator, Rex Regum, Dominus Christianorum, Judæorum, Turcarum, Amicus Deorum.* Non multo aliter Solymannus nostro Cæsari scripsit his verbis: *Carolo Quinto Imperatori semper Augusto, Belgæ, coævus Soliman, ex victoriæ nobilissimæ, Ottomanorum prosperâ ortus, Imperator Turcarum, Rex Regum, Dominus dominantium, Imperator Trapezuntinorum ac Constantinopolitanorum, Dominator mundi, & terre dominator, &c.* Quid vultis amplius? O verè splendida miscraria! ô cinis & nihilum! ô vanitas vanitatum! Turpissima est ignorantia, cum homo se hominem esse obliviscitur.

§. 12. Ad rei funebres ofores.

Bite igitur non hominēs, sed milvi, qui etsi rapacissimi, semperque famelici, nihil tamen esculentur rapiunt umquam ex funerum ferculis: vos, etsi cetera curiosissimi, nihil tamen, quod funus oleat aut pollincturam, facile umquam tangitis. Gravior vobis est quævis cæna sub quacumque arbo, quam vel lautissima sub taxo aut cupresso. Omnem Libitinæ apparatus pessimè odistis, nec quidquam malletis quam omnem mortis memoriam abolere. At videte quam hic largiter deliretis, cum sacra pagina clarissimè moneat: *melius esse ire ad domum luctus, quam convivii.* Vobis verò alia omnia potius agere lubet quam sanctè lugere, & mortis meminisse. At cavete, ne, dum brevem luctum cauetis, non caveatis æternum.

§. 13. Omnis

Consol. ad
Marciam
c. 11.

Isai. David,
Bern. alios.
Arist. ad-
scribitur hæc:
Homo quid
est? Imbe-
cillitatis
exemplum,
fortunæ lu-
dibriū, &c.

In hac verba
Georg. Pass.
Mucus cor-
nicem, egre-
giam edidit
cantionem.
in suo Orpheo
mixto.
Marcellin.
lib. 17.
Aur. Jarric. to.
1. Theauri-
rer. indicat.
mibi pag.
653.

Elogiorū
series in
litteris à
Soldano
præmissa.

O blivio
sui, igno-
rantia tur-
pissima est.